

som have et Tilliggende af 1 Skæppe Land eller lignende, ville store Villaer eller andre kostbare Bygninger, som blive opførte paa et saadant Stykke Jord paa omtrent 1 Skæppe Land, ikke komme til at betale nogen Ejendomsskyld i de første 30 Aar, men kun komme til at betale efter deres Hartkorn.

Jeg skal tage Eksempel fra en bestemt Kommune for at vise, hvorledes det rammer en saadan Arbejder, som sidder med en Skp. Land og et Hus, som kan være takseret til 2,000 Kr. Det er ikke saa højt takseret, idet man maa huske paa, at disse Byggepladser tidt ere meget dyre, og et Hus til 2,000 Kr. giver ikke stor Lejlighed for en Arbejder. Naar Ejendomsskylden til Staten er 75 Øre pr. 1,000 Kr., bliver det for et saadant Hus 1 Kr. 50 Ø. Hvis det kun er denne Ejendomsskyld, det drejede sig om, var der ikke meget at sige til det. Men vi maa huske paa, at den Ejendomsskyld, som bliver lagt til Grund for Beskatningen til Staten, ogsaa bliver lagt til Grund for Beskatningen til Kommunen i Henhold til § 22 i Lovforslaget om den kommunale Beskatning. Men derved blive de ramte haardt. Jeg vil som Eksempel tage en bestemt Ejendom i en Kommune, hvor der i alt svares 28 Kr. pr. Td. Hartkorn, 16 Kr. til Kommunen og 12 Kr. til Amtet. I denne Kommune ansættes en Td. Hartkorn til en Værdi af 7,000 Kr. Det vil altsaa sige, at naar man skal gaa fra Hartkornsbeskatning over til Ejendomsskyld, saa at disse 28 Kr. kun skulde paalignes efter Værdi, bliver det en Skat af 4 Kr. pr. Tusinde Kroners Værdi. Af de 2,000 Kr., som denne lille Ejendom er værd, skal der altsaa til Kommunen svares 8 Kr. i Ejendomsskyld, hvilket i Forening med de 1 Kr. 50 Ø., der skulle svares til Staten, i alt bliver 9 Kr. 50 Ø. Herfra maa imidlertid drages den Udligning, der sker ved, at man gaar fra Hartkornsbeskatning over til Ejendomsbeskatningen, en Udligning, der medfører, at Skatten fordeles paa en Del flere Ejendomme og derved vil synke noget. Det var jo efter Landstingets Beregning i Fjor ca. $\frac{1}{7}$, de ville synke med ved denne Udligning. Jeg har beregnet det lidt højere for saadan en lille Ejendom og sat det til 1 Kr. 25 Ø. Dernæst kommer Statstilskuddet jo ogsaa denne lille Ejendom til gode. Jeg har heller ikke villet sætte det for lavt — Skatten kan blive høj nok alligevel — saa jeg har sat det til 1 Kr. 25 Ø. Tilsammen altsaa et Fradrag af 2 Kr. 50 Ø. fra de 9 Kr. 50 Ø.; det giver

en virkelig Skat af 7 Kr. for denne Arbejder, naar Ejendomsskylden fuldt ud er traadt i Virksomhed. Nu er der nogen Lempelse ved, at Ejendomsskylden til Kommunen straks kun bliver betalt med $\frac{1}{4}$ af Skatten. Men dette vil jo alligevel bevirke, naar en saadan lille Husejendom skal betale Skat til Staten og $\frac{1}{4}$ til Kommunen, at den faar en forøget Udgift af 2 Kr. 80 Ø. straks at begynde med. Naar man nu i denne Kommune regner, at der gaar 10 Tdr. Land til en Td. Hartkorn, ville alle Skatter for en saadan Skp. Land til Stat og Amt og Kommune blive 50 Ø., og, som jeg før sagde, en saadan Ejendom vil i det mindste komme til at betale 7 Kr. Det vil altsaa blive det 14-dobbelte af, hvad en saadan Arbejder nu for Øjeblikket betaler. Jeg maa endvidere gøre opmærksom paa, at hvis man tager en Kommune, som har højere Hartkornsskat, f. Eks. 30 Kr. pr. Td. Hartkorn til Amt og Kommune, hvilket slet ikke er saa overmaade højt, og man dernæst vil antage, at Jordværdien kun er 6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, saa bliver det straks 1 Kr. mere pr. Tusinde Kroner, og en saadan Mand vil da komme et Par Kroner højere op.

Der er en anden Klasse Medborgere, som ogsaa ville føle sig noget brøstholdne, hvis disse Bestemmelser, som ere i § 6, blive gennemførte uden at blive ændrede. Jeg sigter der til vore mindre Haandværkere og næringsdrivende ude paa Landet. Man ved jo, at disse Haandværkere altid maa have en noget dyrere Ejendom end en Arbejder, da de skulle have Plads til Værksted, Materiale osv. Hvis man nu vil sætte en saadan Haandværkers Ejendom til 3,000 Kr., hvad der ikke er for højt, da de ofte maa søge til gode Pladser, hvor Grundene ere meget dyre, vil en saadan Haandværker efter den Beregning, jeg før fremsatte, hvorved de 2000 Kr. vilde komme op paa 7 Kr. i Skat, komme til at svare 9 a 10 Kr. i Skat til Stat, Amt og Kommune. Naar man nu efter samme Forslag hæver Bygningsafgiften for disse Haandværkere, vil det omtrent komme til at passe, at de komme til at svare dette som den ny Ejendomsskyld, idet de heller ikke kunne komme ind under § 6, idet deres Virksomhed ikke falder ind under Landbrug og Havebrug som Næringsvej. Den Bygningsafgift, som disse Haandværkere nu betale, stammer jo fra Forordningen af 1ste Oktober 1802 og har staaet lige siden den Gang med den lille Forandring, som skete ved Forordningen af 17. April 1816, og med de Fritagelser for Smaalejlig-